

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/29/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5909200471
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5909200471.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v spore žalobcov: 1/ Doc. MUDr. C. A., CSc., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. č. X, M., v konaní zastúpená splnomocneným zástupcom Ing. Z. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. č. X, XXX XX K., 2/ Ing. Z. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. č. X, K., proti žalovanému: HOREZZA, a.s., so sídlom Teplická 81, 921 01 Piešťany, IČO: 36 280 127, právne zast. spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. KRALOVENSKÝ, s.r.o., so sídlom Dončova č. 9/1445, Ružomberok, IČO: 36 857 483, v konaní o zaplatenie sumy 16.087,10 eur s príslušenstvom,

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu zamieťa.

Žalovanému sa priznáva právo na náhradu trov konania voči žalobkyni 1/ v rozsahu 100 %, ktoré mu je žalobkyňa 1/ povinná zaplatiť vo výške stanovenej samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok.

Žalovanému sa priznáva právo na náhradu trov konania voči žalobcovi 2/ v rozsahu 100 %, ktoré mu je žalobca 2/ povinný zaplatiť vo výške stanovenej samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.02.2009 sa žalobcovia 1/ a 2/ pôvodne domáhali, aby súd uložil žalovanému (pozn. v čase podania žaloby spoločnosti Vojenská zotavovňa a hotel Smrekovica, a.s., so sídlom Smrekovica č. 44/6, Ružomberok, IČO: 36 691 712; predmetná spoločnosť od 01.07.2013 v dôsledku zlúčenia zanikla s tým, že právnym nástupcom predmetnej spoločnosti sa stala spoločnosť Vojenské zdravotnícke zariadenia, a.s. so sídlom Teplická č. 81, 921 01 Piešťany, IČO: 36 280 127, ktorá od 21.09.2013 zmenila obchodné meno na HOREZZA, a.s.) povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 5.715,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.715,-eur od 14.01.2009 až do zaplatenia a odo dňa podania žaloby sumu 238,13 eur mesačne až do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania a žalobcovi 2/ sumu 5.715,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.715,-eur od 14.01.2009 až do zaplatenia, a odo dňa podania žaloby sumu 238,13 eur mesačne až do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. V žalobe poukázali na to, že sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku parcela KN „C“ č. 15681 o výmere 1.905 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Ružomberok, katastrálnym odborom (pozn. v tom čase Katastrálnym úradom v Žiline, Správou katastra Ružomberok) na LV č. XX pre k.ú. P. (ďalej len „pozemok“), a to každý vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1 z celku. Vlastnícke právo k predmetnému pozemku žalobcovia nadobudli na základe osvedčenia o dedičstve sp.zn. 6D/218/2008, Dnot/141/2008 po poručiteľovi Z. A.. Ďalej poukázali na to, že na predmetnom pozemku je postavená stavba (druh stavby 630 - Budova hotela, motela, penziónu a ostatného ubytovacieho zariadenia) súp. č. 25 s príslušenstvom, ktorá je zapísaná v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Ružomberok, katastrálnym odborom (pozn. v tom čase Katastrálnym úradom v Žiline, Správou katastra

Ružomberok) na LV č. XXXX (ďalej len „stavba“). Zo žaloby vyplynulo, že vlastníkom predmetnej stavby bol od novembra 2006 žalovaný na základe zápisu do obchodného registra Okresného súdu Žilina v zmysle uznesenia Vlády SR č. 963 k návrhu transformácie vybraných príspevkových organizácií v pôsobnosti Ministerstva obrany SR na akciové spoločnosti so 100 % majetkovou účasťou štátu zo dňa 30.11.2005. Zo žaloby ďalej vyplynulo, že žalovaný je právnym nástupcom vlastníka, ktorý bol v čase podania žaloby zapísaný na LV č. XXXX - SR, správca Vojenská zotavovňa Smrekovica, príspevková organizácia, v spoluvlastníckom podiele 1/1 z celku. Vlastník stavby nemal zriadené vecné bremeno spočívajúce v bezodplatnom užívaní pozemku. Žalobcovia sa so žalovaným pokúsili o mimosúdne vyriešenie sporu, a to na ústnom jednaní, na ktorom zástupca žalovaného navrhol vyriešiť existujúci stav uzatvorením zmluvy o zriadení vecného bremena. Keďže z návrhu žalovaného nebolo zrejmé, že žalovaný poskytne za zriadenie vecného bremena odplatné plnenie, tak žalobcovia navrhli žalovanému uzavretie nájomnej zmluvy na pozemok s výškou nájomného 150,-Sk/m² (4,98 eur/m²) za 1 rok. Nakoľko žalovaný ani napriek viacerým upozorneniam na návrh žalobcov nereagoval, žalobcovia výzvou z 02.11.2008 žalovanému oznámili, že za užívanie pozemku budú žalovanému účtovať finančnú náhradu vo výške navrhnutého nájomného, t.j. 150,-Sk/m² (4,98 eur/m²) za rok (pri jej výške vychádzali z výšky nájomov pozemkov ponúkaných realitnými kancelárkami v obdobnej lokalite). Žalovaný na predmetnú výzvu reagoval vyjadrením, že je dôvod na spochybnenie ich vlastníckeho práva, a že doklady týkajúce sa vlastníckych vzťahov k pozemku, ktoré má, resp. bude mať k dispozícii do konca novembra 2008 nasvedčujú tomu, že pozemok je v jeho vlastníctve. Žalovaný listom zo dňa 17.12.2008 odmietol uhradiť požadovanú náhradu a túto aj napriek predžalobnej výzve žalobcom neuhradil. Na základe uvedeného vzniklo žalovanému bezdôvodné obohatenie, pričom žalobcovia sa domáhajú bezdôvodného obohatenia iba vo výške 3,-eurá/m² za rok od mesiaca február 2007 do januára 2009.

2. Návrhom zo dňa 01.06.2009 žalobcovia navrhli pripustenie zmeny žaloby tak, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 5.715,-eur spolu s 10,5 % úrokom z omeškania zo sumy 5.715,-eur odo dňa 14.01.2009 až do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania a žalobcovi 2/ sumu 5.715,-eur spolu s 10,5 % úrokom z omeškania zo sumy 5.715,-eur odo dňa 14.01.2009 až do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd predmetný návrh na pripustenie zmeny žaloby na pojednávaní zo dňa 01.06.2009 uznesením pripustil.

3. Rozsudkom č.k. 9C/29/2009-142 zo dňa 01.06.2009 súd ako súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol, keď v odôvodnení rozsudku poukázal na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného a žalovanému priznal náhradu trov konania.

4. Na podklade odvolania žalobcov Krajský súd v Žiline ako odvolací súd uznesením č.k. 8Co/294/2009-233 zo dňa 29.12.2009 zrušil rozsudok okresného súdu č.k. 9C/29/2009-142 zo dňa 01.06.2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V uznesení poukázal na to, že záver okresného súdu o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie považuje za nesprávny. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplynulo, že v prejednávanej veci došlo proti vôli žalobcov k tomu, že fakticky poskytovali plnenie bez akéhokoľvek právneho podkladu (bez právneho titulu), a to bez toho, aby im za nimi poskytované plnenia bola platená náhrada. Na ich strane teda išlo o prípad plnenia bez právneho dôvodu, ktoré je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia. Za povinný subjekt z nároku uplatneného žalobcami považoval odvolací súd toho, kto užíva nehnuteľnosť, ktorým bol v prejednanom spore žalovaný. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo rozhodným to, kto plnenie prijíma bez právneho dôvodu, bez poskytovania náhrady za vykonávanie jemu nepatriacich oprávnení a nie ten, kto je vlastníkom stavby na užívaných nehnuteľnostiach. Na základe uvedeného dal súd prvej inštancie pokyn, aby sa v ďalšom konaní zaoberal už len otázkou výšky peňažnej náhrady za bezdôvodné obohatenie.

5. Po vrátení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie na ďalšie konanie žalobcovia 1/ a 2/ podaním zo dňa 11.03.2010 navrhli pripustiť zmenu žaloby tak, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 8.043,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 6.111,37 eur od 05.09.2008 až do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 1.932,18 eur od 24.03.2009 (pozn. t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému) až do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania a žalobcovi 2/ sumu 8.043,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 6.111,37 eur od 05.09.2008 až do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 1.932,18 eur od 24.03.2009 (pozn. t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení

žaloby žalovanému) až do zaplatenia a nahradíť mu trovy konania, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

6. Súd uznesením č.k. 9C/29/2019-272 zo dňa 26.03.2010 návrh na pripustenie zmeny žaloby zo dňa 11.03.2010 v navrhnutom znení pripustil.

7. Na pojednávaní zo dňa 19.03.2010 žalovaný predložil súdu podanie označené ako „Vzájomný návrh odporcu“ t.j. žalovaného, na základe ktorého sa domáhal určenia, že pozemok parcela KN „C“ č. XXXXX, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere 1.905 m², ktorý je zapísaný na LV č. XX pre k.ú. P., patrí do vlastníctva Slovenskej republiky. Žalobcovia vo vyjadrení k predmetnému návrhu žalovaného podali návrh na vylúčenie predmetného návrhu žalovaného na samostatné konanie. Súd uznesením č.k. 9C/29/2009-274 zo dňa 26.03.2010 návrh na vylúčenie veci na samostatné konanie zamietol z dôvodu, že súd neposúdil predmetné podanie žalovaného ako vzájomný návrh, nakoľko vzájomný návrh nie je prípustný v prípadoch, keď predmet vzájomného návrhu je k doposiaľ prejednávánemu predmetu konania vo vzťahu prejudiciality, a preto súd vyhodnotil predmetné podanie žalovaného ako obranu proti návrhu.

8. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 9C/29/2009-344 zo dňa 12.07.2010 súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcov a žalovanému priznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že z odborného posúdenia Ing. L. Z. zo dňa 12.04.2010 a znaleckého posudku Ing. O. C. č. 31/2010 vyplynulo, že žalobcovia nie sú nositeľmi aktívnej vecnej legitímácie v konaní, keď z uvedených dôkazov, ako aj z originálu vyvlastňovacieho rozhodnutia ONV v Ružomberku č.j. Výst/1362-1956 zo dňa 03.12.1956, originálu uznesenia Ľudového súdu v Ružomberku zo dňa 15.04.1957, originálu vyvlastňovacieho súpisu, ktorého súčasťou je geometrický plán č.j. 56016, ako aj originálu uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.d. 919/XX zo dňa 02.10.19XX mal preukázané, že pozemok, ktorý sa týka žaloby, nadobudol Československý štát - Ministerstvo národnej obrany, a to v časti na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia č.j. Výst/1362-1956 z 03.12.1956 (zápis pod č.d. 106/57), podľa ktorého časť pozemku PKN parcela č. XXXX/XX o výmere 1.116 m², ktorá bola predtým vo vlastníctve právneho predchodcu žalobcov Z. A. (od ktorého sa odvodzuje vlastnícke právo žalobcov) prešlo na Československý štát a následne sa predmetná časť tohto pozemku zlúčila s ďalšou časťou o výmere 940 m² (táto bola pôvodne súčasťou iného pozemku, a to pozemku PKN parcela č. XXXX/X), získanou od iného vlastníka a bola zapísaná na základe uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.d. 919/XX zo dňa 02.10.19XX ako pozemok parcela XXXX/XX o výmere 2.056 m² v pozemnoknižnej vložke XXXX (predmetná parcela mala podľa bývalého katastra označenie č. XXXXX/X a v súčasnosti je v katastri nehnuteľností označená ako pozemok parcela KN „C“ č. XXXXX).

9. Na podklade odvolania žalobcov Krajský súd v Žiline ako odvolací súd uznesením č.k.8Co/328/2010-386 zo dňa 29.03.2011 rozsudok tunajšieho súdu č.k. 9C/29/2009-244 zo dňa 12.07.2010 zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia poukázal odvolací súd na to, že pokiaľ sa okresný súd vo svojom rozsudku zaoberal otázkou vlastníctva tretej osoby k pozemku parcela KN „C“ č. XXXXX, tak túto otázku nemohol riešiť v prejednávanej spore prejudiciálne. Na základe uvedeného dal okresnému súdu pokyn, aby sa v ďalšom konaní zaoberal otázkou výšky peňažnej náhrady za bezdôvodné obohatenie. V odôvodnení navyše poukázal na to, že za stavu, ak by došlo k podaniu žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, bolo by namieste prerušiť konanie v prejednávanej spore podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP do právoplatného skončenia veci, v ktorom sa rieši otázka vlastníckeho práva majúca význam aj pre toto rozhodnutie vo veci samej.

10. Podaním zo dňa 15.06.2011 navrhol žalovaný prerušiť konanie v prejednávanej spore podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP z dôvodu, že na tunajšom súde prebieha konanie vedené pod sp.zn. 6C/24/2011, predmetom ktorého bolo určenie vlastníckeho práva k pozemku parcela KN „C“ č. XXXXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.905 m², zapísaného na LV č. XX pre k.ú. P.. Uznesením č.k. 9C/29/2009-400 zo dňa 16.06.2011 súd konanie v prejednávanej spore prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Ružomberok pod sp.zn. 6C/24/2011. Na podklade odvolania zo strany žalobcov Krajský súd v Žiline ako odvolací súd uznesením č.k. 9Co/277/2011-429 zo dňa 31.08.2011 uznesenie tunajšieho súdu č.k. 9C/29/2009-400 zo dňa 16.06.2011 potvrdil.

11. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014 súd určil, že Slovenská republika, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky je výlučným vlastníkom parcely reg. „C“, zapísanej na LV č. XX, vedenom pre obec Ružomberok, k.ú. P. ako pozemok parcela č. XXXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.905 m² na žalovaných 1/ a 2/ (pozn. v prejednávanom spore žalobcov 1/ a 2/), každý v podiele 1. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplynulo, že na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia odboru pre výstavbu rady ONV v Ružomberku č. Výst./1362/1956 zo dňa 03.12.1956, uznesenia Ľudového súdu v Ružomberku zo dňa 15.04.1957, originálu vyvlastňovacieho súpisu, ktorého súčasťou je geometrický plán č.j. 56016, ako aj z uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.d. 919/XX zo dňa 02.10.19XX, pozemok (titulom užívania ktorého sa žalobcovia domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia) bol vyvlastnený v prospech Československého štátu - Ministerstva národnej obrany, keď časť pozemku PKN parcela č. XXXX/XX o výmere 1.116 m² (predtým vo vlastníctve právneho predchodcu žalobcov Z. A. - pozemok zapísaný vo vložke č. XXXX, č. XXXX/XXXXX - lúka o výmere 5.942 m²) prešla na Československý štát a následne časť tohto pozemku bola zlúčená s ďalšou časťou o výmere 940 m² (administratívna dohoda z 15.07.19XX, keď k parcele č. XXXX/XX bol pričlenený diel „a“ o výmere 940 m², odčlenený od parcely č. XXXX/X v protokole č. 392/II). Takto vznikla parcela č. XXXX/XX (predchádzajúce označenie XXXXX/X) o celkovej výmere 2.056 m² vo vlastníctve Československého štátu - Ministerstvo národnej obrany. Z odôvodnenia predmetného rozsudku ďalej vyplynulo, že právny predchodca žalovaných (v prejednávanom spore žalobcov) Z. A., za účelom oddelenia stavebného pozemku a predaja časti svojej parcely č. XXXX/XX o výmere 650 m² nechal vyhotoviť 2 geometrické plány, a to č. 521/61-204-920 z 21.09.1961 a č. 414/62-204-902 z 20.09.1962, pričom v geometrickom pláne bol stavebný pozemok XXXX/XX o výmere 650 m² označený takým istým parcelným číslom, a to XXXX/XX ako pozemok vedený v pozemkovej knihe vo vložke č. XXXX na vlastníka Československý štát - Ministerstvo národnej obrany o výmere 2.056 m², čím vznikla v pozemkovej knihe duplicita, keď vo vložke č. XXXX je parcela č. XXXX/XX o výmere 2056 m² vedená na vlastníka Československý štát - Ministerstvo národnej obrany a vo vložke č. XXXX je parcela č. XXXX/XX o výmere 650 m² vedená na vlastníka Z. A.. Z odôvodnenia predmetného rozsudku ďalej vyplynulo, že z odborného posúdenia a stanoviska vypracovaného geodetickou a kartografickou spoločnosťou GEOPLAN, spol. s r.o. z 12.04.2010, ako aj zo znaleckého posudku č. 31/2010 zo dňa 04.06.2010 vypracovaného Ing. Pavlom Krišpínskym, znalcom z odboru geodézia a kartografia vyplýva, že list vlastníctva č. XX bol založený chybné. V roku 1965 totiž došlo chybou zapisovateľa k chybným zápisom v evidencii nehnuteľností, pričom vlastníctvo k pozemku parcela KN „C“ č. XXXXX je správne vedené podľa vložky PKN č. XXXX, čo predstavuje parcelu PKN č. XXXX/XX identickú s parcelou KN „C“ č. XXXXX. Z uvedeného rozsudku potom vyplynulo, že pokiaľ potom žalovaní (pozn. v prejednávanom spore žalobcovia) odvodzovali nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetnému pozemku označenému ako parcela KN „C“ č. XXXXX o výmere 1.905 m², pre mesto Ružomberok zapísaného na LV č. XX na základe osvedčenia o dedičstve, sp.zn. 6D/218/2008, Dnot/141/2008 po poručiteľovi Z. A. od tohto, keďže nebol v čase svojej smrti riadnym vlastníkom predmetného pozemku, nemohli nadobudnúť vlastnícke právo k spornému pozemku ako jeho dedičia. Na podklade odvolania žalovaných (pozn. v prejednávanom spore žalobcov) Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudkom č.k. 8Co/XX4/2014-343 zo dňa 29.06.2015 rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014 potvrdil, keď dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Dovolanie žalovaných 1/ a 2/ (v prejednávanom spore žalobcov 1/ a 2/) proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/24/2014 zo dňa 29.06.2015 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 4Cdo/1193/2015 zo dňa 24.05.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 18.07.2016, odmietol.

12. Na návrh žalobcov 1/ a 2/ na prerušenie konania do právoplatného skončenia správneho konania vedeného na Okresnom úrade Ružomberok pod sp.zn. OÚ-RK-PO-2017/008298-002/13N, v ktorom sa žalobcovia 1/ a 2/, ako aj ďalšie dotknuté osoby domáhali navrátenia vlastníctva okrem iných aj k pozemku parcela KN „C“ č. XXXXX, súd konanie v prejednávanom spore uznesením č.k. 9C/29/2009-871 zo dňa 15.08.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.09.2018, prerušil, nakoľko v predmetnom správnom konaní bola riešená otázka navrátenia vlastníctva k pozemku parcela KN „C“ č. XXXXX.

13. Súd mal z rozhodnutia Okresného úradu Ružomberok, pozemkový a lesný odbor č.k. 2R 1-2008/001558/13N zo dňa 26.07.2018 preukázané, že žalobcom a ďalším žiadateľom nebolo navrátené vlastníctvo k predmetnému pozemku a ani im nebolo priznané právo na náhradu k pozemkom.

Predmetné rozhodnutie Okresného úradu Ružomberok, pozemkového a lesného odboru bolo rozhodnutím Okresného úradu Žilina, odborom opravných prostriedkov č. OU-ZA-OOP6-2018/038646/KUC zo dňa 17.10.2018 potvrdené, keď odvolanie oprávnených osôb bolo zamietnuté. Keďže konanie vedené Okresným úradom Ružomberok, ktorého predmetom bolo navrátenie vlastníctva žalobcov a ďalších žiadateľov okrem iných aj k pozemku parcela KN „C“ č. XXXXX, bolo právoplatne skončené, súd v súlade s § 165 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pokračoval v konaní i bez návrhu, keď o pokračovaní v konaní v súlade s ustálenou súdnou praxou nevydával osobitné uznesenie o pokračovaní v konaní. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, č.k. 10Co/721/2015-518 zo dňa 30.12.2015, týkajúce sa obdobnej otázky, ktoré je vzhľadom na identickú právnu úpravu pokračovania v konaní v Občianskom súdnom poriadku a CSP aplikovateľné aj na prejednávajúcu vec, v ktorom bolo konštatované „...Dokonca v rozpore s textom zákona (§ 111 ods. 2 OSP), by nebol ani postup, kedy by konajúci súd po odpadnutí prekážky pokračoval v konaní ďalším procesným úkonom, t.j. aj bez vydania procesného uznesenia o pokračovaní v konaní“. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že konanie v prejednávanom spore bolo prerušené do skončenia správneho konania o navrátenie vlastníctva k dotknutým pozemkom, z čoho a contrario jednoznačne vyplýva, že po právoplatnosti rozhodnutia vydaného v správnom konaní došlo v zmysle § 165 ods. 1 CSP k splneniu podmienok na pokračovanie v prejednávanom spore bez potreby vydania osobitného rozhodnutia o pokračovaní v konaní.

14. V súlade s § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobkyne 1/, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v zmysle zákonnej fikcie podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, ako aj v neprítomnosti žalobcu 2/ (súčasne splnomocneného zástupcu žalobkyne 1/), ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, keď títo svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili. Pokiaľ svoje ospravedlnenie žalobcovia 1/ a 2/ odôvodnili tým, že naďalej pretrvávajú skutková podstata ustanovenia § 164 CSP a je zákonnou povinnosťou súdu nepokračovať v konaní, súd sa s ich názorom ohľadne potreby vydania uznesenia o pokračovaní v konaní z už vyššie uvádzaných dôvodov nestotožnil. V tejto súvislosti súd navyše poukazuje na to, že žalobcovia boli súdom v predvolaní na pojednávanie vyzozumení o pokračovaní v konaní v prejednávanom spore z dôvodu, že konanie správneho orgánu, do skončenia ktorého bolo konanie v prejednávanom spore prerušené, bolo rozhodnutím Okresného úradu Ružomberok, pozemkový a lesný odbor č. 2R 1-2018/001558/13N zo dňa 26.07.2018 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Žilina, č. OU-ZA-OOP6-2018/038646/KUC zo dňa 17.10.2018, právoplatne skončené.

15. Na pojednávaní zo dňa 17.07.2019 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol, aby súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcov v celom rozsahu zamietol.

16. Súd v spore vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, ako aj oboznámením sa s odborným posúdením Ing. L. Z. zo dňa 12.04.2010 a znaleckým posudkom Ing. O. C. č. 31/2010, ako aj oboznámením sa s pripojeným dedičským spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 6D/218/2008 a spisom Okresného úradu Ružomberok, katastrálny odbor sp.zn. V 2081/2018.

17. V intenciách vyššie uvedených záverov sa súd v prejednávanom spore primárne zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva či povinnosti, ktorá je predmetom konania. Existencia vecnej legitímácie, či už aktívnej, alebo pasívnej, je podmienkou úspešného uplatnenia nároku v konaní. Aktívne legitimovanou je strana sporu, ak sa v konaní preukáže, že jej v konaní uplatnené právo patrí. Súd sa potom v prejednávanom spore primárne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, keď dospel k záveru, že žalobcovia nie sú aktívne vecne legitimovaní na podanie predmetnej žaloby, nakoľko im nesvedčí vlastnícke právo k pozemku parcela KN „C“ č. XXXXX. Pokiaľ ide o posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcov v prejednávanom spore, súd vychádzal z rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 8Co/XX4/2014-343 zo dňa 29.06.2015, ktorým Okresný súd Ružomberok určil, že výlučným vlastníkom pozemku parcela registra „C“, zapísanej na LV č. XX vedenom pre obec Ružomberok, k.ú. Ružomberok ako pozemok parcela č. XXXXX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 1.905 m² na odporcov v 1/ a 2/ rade (pozn. v prejednávanom spore žalobcov 1/ a 2/), každý v 1-ici, je Slovenská republika, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, pričom Krajský súd v Žiline ako odvolací súd, rozsudok Okresného súdu Ružomberok potvrdil. Keďže v spore bolo preukázané, že žalobcovia nie sú vlastníkami dotknutého

pozemku, nemohol im v konaní vzniknúť nárok ako vlastníkom pozemku na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku parcela č. XXXXX zo strany žalovaného.

18. Z uvedených dôvodov súd potom žalobu v celom rozsahu zamietol.

19. Pokiaľ žalobcovia v priebehu konania poukazovali na to, že súd, ale aj žalovaný musí mať vedomosť o tom, že právna vec sa týka nájomnej zmluvy (vzniknutého zákonného nájomného vzťahu predovšetkým v zmysle zákona č. 229/1991 Zb. a bezdôvodného obohacovania sa žalovaného, teda organizácie v pôsobnosti Ministerstva obrany SR, spočívajúcom v užívaní nehnuteľností bez zaplataenia), súd poukazuje na to, že uvedené skutočnosti sú odlišnými skutkovými okolnosťami od dôvodov, od ktorých žalobcovia odvodzujú svoje nároky v žalobe, pričom žalobcom (ak si v spore chceli uplatniť nároky na základe iných skutkových okolností) nič nebránilo podať návrh na pripustenie zmeny žaloby podľa § 140 CSP z dôvodu podstatnej zmeny skutkových okolností, na základe ktorých sa domáhali zaplataenia žalovanej sumy, čo však v priebehu sporu neučinili. Bez ohľadu na uvedené, súd považuje za potrebné poukázať na to, že žalobcom a popri ňom ďalším žiadateľom nebolo rozhodnutím Okresného úradu Ružomberok, pozemkového a lesného odboru č. 2R 1-2018/001558/13N zo dňa 26.07.2018 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Žilina č. OÚ-ZA-OOP6-2018/038646/KUC zo dňa 17.10.2018 navrátené vlastníctvo k predmetnému pozemku.

20. Pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/ podaním zo dňa 09.07.2019 poukázali na to, že v súčasnosti prebiehajú až 3 konania, v ktorých sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu, a to konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/24/2018, ktorého predmetom je žaloba na obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 6C/24/2011 z dôvodov uvedených v § 397 písm. a), b), c) CSP a konania vedené Krajským súdom v Žiline ako správny súdom pod sp.zn. 31S 1/2019 a 31S 9/2019, v ktorých sa prejednáva preskúmanie rozhodnutí správnych orgánov v reštitučných veciach, a preto podľa názoru žalobcov je nutné, aby konanie bolo naďalej prerušené až do právoplatného skončenia uvedených konaní, súd sa (pri absencii návrhu žalobcov na prerušenie konania v prejednávanom spore do skončenia uvedených konaní) zaoberal otázkou prerušenia konania ex offio podľa § 162 ods. 2 CSP, keď dospel k záveru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania v prejednávanom spore. Pokiaľ žalobcovia poukazovali na konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/24/2018 o žalobe na obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 6C/24/2011, ktorého predmetom bolo určenie vlastníckeho práva k pozemku parcela KN „C“ č. XXXXX, súd konštatuje, že uvedené konanie bolo právoplatne skončené a výrok právoplatného rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 6C/24/2011-261 zo dňa 06.03.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/XX4/2014-343 zo dňa 29.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.09.2015, je pre strany uvedeného sporu o určenie vlastníckeho práva a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak, záväzný (§ 228 CSP). Z uvedeného dôvodu potom podľa názoru súdu neobstojí námietka žalobcov, že v súčasnosti prebieha konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku, t.j. o žalobe na obnovu konania, keď spor medzi sporovými stranami ohľadne určenia vlastníctva k pozemku parcela KN „C“ č. XXXXX je na základe uvedených rozsudkov Okresného súdu Ružomberok a Krajského súdu v Žiline právoplatne vyriešený. Mimoriadny opravný prostriedok, žaloba na obnovu konania, nemá suspenzívne účinky, pretože jej podaním sa zo zákona neodkladá právoplatnosť ani vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, keď odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, resp. jeho právoplatnosť možno iba na návrh, ak sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 412 ods. 1 a 2 CSP). Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania, nakoľko predmetom žaloby na obnovu konania nie je riešená predbežná otázka, ktorá má význam pre daný spor. Táto otázka bola právoplatným rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline vyriešená a z tohto dôvodu nemožno bez ďalšieho konštatovať, že boli naplnené podmienky prezumované § 164 CSP. Rovnako ani konania o správnych žalobách proti rozhodnutiu Okresného úradu Ružomberok, pozemkového a lesného odboru č. 2R 1-2018/001558/13N zo dňa 26.07.2018 a voči rozhodnutiu Okresného úradu Žilina, odboru opravných prostriedkov č. OU-ZA.OOP6-2018/038646/KUC zo dňa 17.10.2018, ktoré sú vedené Krajským súdom v Žiline pod spisovými značkami 31S 1/2019 a 31S 9/2019 podľa názoru súdu nezakladajú dôvod na prerušenie konania do skončenia týchto konaní o správnych žalobách, keď o otázke navrátenia vlastníctva, resp. priznania práva na náhradu okrem iného k pozemku parcela KN „C“ č. XXXXX, bolo príslušnými správnyimi orgánmi rozhodnuté a podanie správnych žalôb nemá v zmysle § 184 a § 185 Správneho súdneho poriadku odkladný účinok. V uvedenej veci súd navyše poukazuje na to, že pokiaľ mali žalobcovia v úmysle oddialiť účinky právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudkov 6C/24/2011-261

zo dňa 06.03.2014 a Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/XX4/2014-343 zo dňa 29.06.2015, mohli spolu s podaním žaloby na obnovu konania podať návrh na odklad vykonateľnosti, resp. právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, čo však neučinili. Rovnako, ak mali žalobcovia v úmysle oddialiť účinky rozhodnutí Okresného úradu Žilina, odboru opravných prostriedkov č. OU-ZA-OOP -2018/038646/KUC zo dňa 17.10.2018 a Okresného úradu Ružomberok, pozemkového a lesného odboru č. 2R 1-2018/001558/13N mohli spolu s podaním správnych žalôb podať návrh na priznanie odkladného účinku správnych žalobám, čo však z pripojených správnych žalôb nevyplýva (bližšie viď § 185 Správneho súdneho poriadku).

21. Bez ohľadu na vyššie uvedené konštatovanie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, si súd (napriek záväznému pokynu odvolacieho súdu v uznesení č.k. 8Co/294/2009-233 zo dňa 29.12.2009) dovoľuje, z dôvodu aktuálnej rozhodovacej činnosti NS SR, upriamiť pozornosť uznesenie NS SR zo 17. júna 2019, sp.zn. 8 Cdo 186/2018, v ktorom tento konštatoval „V prípade užívania cudzieho pozemku bez právneho titulu umiestnením stavby na ňom je pasívne vecne legitimovaným skutočný vlastník stavby na cudzom pozemku, kedy k jeho obohateniu dochádza už zo samotného titulu vlastníckeho práva, ktoré zakladá jeho oprávnenie užívať stavbu... Povinnosť poskytovať náhradu vlastníkovi pozemku, na ktorom stojí stavba, stíha vlastníka stavby bez ohľadu na to, akým spôsobom realizuje svoje vlastnícke právo. Z rovnakých dôvodov nie je podstatné ani to, či príp. komu prináša užívanie stavby zisk.“, keď z LV č. XXXX na č.l. 17 spisu vyplýva, že vlastníkom predmetnej chaty súp. č. 25 (od umiestnenia ktorej žalobcovia odvodzujú svoje nároky) je Slovenská republika, z čoho možno vyvodiť aj záver o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie.

22. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému, ktorý mal v spore plný úspech, právo na náhradu trov konania voči žalobkyni 1/ v rozsahu 100 % a rovnako právo na náhradu trov konania voči žalobcovi 2/ v rozsahu 100 %, ktoré sú mu žalobcovia 1/ a 2/ povinní zaplatiť vo výške, ktorá bude určená samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.